

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 16 sierpnia 2018 r. – II i in. / Land Nordrhein-Westfalen**

(Sprawa C-535/18)

(2018/C 427/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IL, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, wspólnota spadkobierców pani QD (składająca się z RC i SB), TA, UZ, VY, WX

Strona pozwana: Land Nordrhein-Westfalen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą OOS”) należy interpretować w ten sposób, że zgodny z nim jest przepis prawa krajowego, który przewiduje iż skarżący, inny niż uznane stowarzyszenie ochrony środowiska, może żądać uchylecia decyzji z powodu uchybienia proceduralnego tylko wtedy, gdy uchybienie to pozbawiło go przewidzianego prawem udziału w procesie decyzyjnym?
- 2) a) Czy art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt i)–iii) dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej⁽²⁾, ostatnio zmienionej art. 1 dyrektywy Komisji 2014/101/UE z dnia 30 października 2014 r.⁽³⁾ (zwanej dalej „ramową dyrektywą wodną”), należy interpretować w ten sposób, że zawiera on nie tylko materialnoprawne przesłanki oceny, ale także wymagania dotyczące administracyjnego postępowania o wydanie zezwolenia?

b) W razie udzielenia na pytanie a) odpowiedzi twierdzącej:

Czy udział społeczeństwa zgodnie z art. 6 dyrektywy OOS musi się koniecznie odnosić do dokumentów służących ocenie w świetle prawa wodnego w powyższym znaczeniu, czy też dopuszczalne jest zróżnicowanie w zależności od czasu sporządzenia dokumentu i jego złożoności?

- 3) Czy pojęcie pogorszenia się stanu części wód podziemnych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt i) ramowej dyrektywy wodnej, należy interpretować w ten sposób, że pogorszenie stanu chemicznego części wód podziemnych występuje wtedy, gdy w wyniku realizacji przedsięwzięcia zostanie przekroczona co najmniej jedna środowiskowa norma jakości dla danego parametru, i że niezależnie od tego, w sytuacji gdy wartość graniczna dla danej substancji zanieczyszczającej była już przekroczona, każdy dalszy (wymierny) wzrost stężenia stanowi pogorszenie?
- 4) a) Czy art. 4 ramowej dyrektywy wodnej – biorąc pod uwagę jego moc wiążącą (art. 288 TFUE) i gwarancję skutecznej ochrony sądowej (art. 19 TUE) – należy interpretować w ten sposób, że wszyscy członkowie zainteresowanej społeczności, której dotyczy przedsięwzięcie, którzy twierdzą, że zatwierdzenie przedsięwzięcia naruszyło ich prawa, są również uprawnieni do zaskarżenia przed sądem naruszeń zakazu pogarszania i nakazu poprawy stanu wód?

b) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie a):

Czy art. 4 ramowej dyrektywy wodnej – biorąc pod uwagę jego cele – należy interpretować w ten sposób, że skarżący, którzy dla celów prywatnego zaopatrzenia w wodę utrzymują domowe studnie w bliskim sąsiedztwie planowanej trasy drogowej, mają w każdym razie prawo do zaskarżenia przed sądem naruszeń zakazu pogarszania i nakazu poprawy stanu wód?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 26, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2000, L 327, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 214, L 311, s. 32